Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tiende Afdeling)

23. januar 2014*

»Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — frie kapitalbevægelser — indkomstskat — bidrag betalt i forbindelse med pensionsopsparing — skattenedsættelse, som kun finder anvendelse på betalinger til institutioner eller pensionskasser, der er hjemmehørende i samme medlemsstat — sammenhæng i skattesystemet — effektiv skattekontrol«

I sag C-296/12,

angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 258 TEUF, anlagt den 14. juni 2012,

Europa-Kommissionen ved R. Lyal og W. Roels, som befuldmægtigede,

sagsøger,

mod

Kongeriget Belgien ved J.-C. Halleux og M. Jacobs, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

DOMSTOLEN (Tiende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, E. Juhász, og dommerne D. Šváby og C. Vajda (refererende dommer),

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

* Processprog: nederlandsk.

Dom

1 Europa-Kommissionen har i stævningen nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF og 63 TEUF, idet det har vedtaget og opretholdt en skattenedsættelse for bidrag, der betales i forbindelse med pensionsopsparing, for så vidt som nedsættelsen kun finder anvendelse på betalinger til institutioner eller pensionskasser, der er hjemmehørende i Belgien.

Belgisk ret

2 Følgende fastsættes i artikel 34, stk. 1-3, i code des impôts sur les revenus 1992 (indkomstskatteloven af 1992, herefter »CIR 1992«):

»1. Pensioner, renter og ydelser, der træder i stedet herfor, omfatter uanset den betalingspligtige person, modtageren, betegnelsen og fremgangsmåderne med hensyn til beregning og tildeling:

[...]

3° indtægter fra pensionsopsparing, der er stiftet i overensstemmelse med artikel 145/8.

2. Pensionsopsparingsindtægter omfatter:

1° opsparing placeret på en kollektiv eller individuel opsparingskonto

2° pensioner, renter, kapitaler og tilbagekøbsværdier vedrørende en forsikringsopsparing

[...]

3. Det skattepligtige beløb af en opsparing som omhandlet i stk. 2, nr. 1, svarer til en kapitalisering med en sats på 4,75% pr. år af de samlede nettoindbetalinger på opsparingskontoen, som tages i betragtning med henblik på skattenedsættelsen.

[...]«

3 Artikel 39, stk. 2, nr. 3, i CIR 1992 bestemmer, at pensioner, supplerende pensioner, renter, kapitaler, opsparinger og tilbagekøbsværdier er skattefritaget, såfremt de hidrører fra en opsparingskonto eller en aftale om forsikringsopsparing, for hvilke den skattenedsættelse, der er fastsat i samme lovs artikel 145/1, nr. 5, ikke er blevet indrømmet.

4 Artikel 145/1 i CIR 1992 bestemmer:

»I det omfang og på de betingelser, der er fastsat i artikel 145/2-145/16, indrømmes en skattenedsættelse, som beregnes på grundlag af de følgende udgifter […]:

[...]

5° betalinger til pensionsopsparing

[...]«

5 Artikel 145/8, stk. 1, i CIR 1992 har følgende ordlyd:

»De beløb, der tages i betragtning med henblik på nedsættelse i forbindelse med pensionsopsparing i medfør af artikel 145/1, nr. 5, er beløb, som er endeligt betalt i Belgien for:

1° stiftelse af en kollektiv pensionsopsparing

2° stiftelse af en individuel pensionsopsparing

3° forsikringsopsparingspræmier.«

6 Artikel 145/11 i CIR 1992 bestemmer, at det selskab, der forvalter en pensionskasse, der er godkendt i henhold til denne lovs artikel 145/16, er forpligtet til udelukkende at anvende denne pensionskasses aktiver og indtægterne fra disse aktiver, med fradrag af omkostninger, til investeringer, som er omhandlet i nævnte artikel 145/11, inden for de grænser, som bestemmelsen fastsætter.

7 I medfør af nævnte lovs artikel 145/12 og 145/13 finder bestemmelserne i artikel 145/11 også anvendelse på såvel individuelle opsparingskonti som forsikringsopsparinger.

8 Artikel 145/15 i CIR 1992 bestemmer:

»Kun de institutter, der er omfattet af artikel 56, stk. 1, må åbne kollektive eller individuelle opsparingskonti. Kongen kan ved anordning efter høring af Conseil des ministres på betingelser, som Kongen fastsætter, give samme tilladelse til belgiske børsmæglerselskaber.

Kun forsikringsselskaber, der udøver virksomheden »liv« i henhold til lov af 9. juli 1975 om tilsyn med forsikringsselskaber, må indgå aftaler om forsikringsopsparing.«

9 En kollektiv opsparingskonto defineres i artikel 145/16 i CIR 1992 som andele i pensionskasser, der er godkendt af finansministeren på betingelser, der er fastsat af Kongen, med henblik på opsparing, der er til rådighed i tilfælde af enten liv eller død.

10 Artikel 63/5, stk. 1, i arrêté royal d'exécution du code des impôts sur les revenus 1992 (kongelig gennemførelsesanordning til CIR 1992, herefter »AR/CIR 1992«) bestemmer, at institutioner og virksomheder, der er omfattet af artikel 145/15 i CIR 1992, inden for to måneder efter hvert kalenderår, hvor der er betalt bidrag i forbindelse med pensionsopsparing, fremsender en kopi til skattemyndighederne af den attest, som de har udstedt til hver opsparingskunde eller hver person, der har indgået en forsikringsopsparingsaftale.

11 Artikel 63/6, stk. 1, i AR/CIR 1992 fastsætter, hvilke dokumenter der skal fremlægges af et forvaltningsselskab til støtte for en ansøgning om at få godkendt en belgisk investeringsfond som pensionskasse. Artikel 63/6, stk. 2, forpligter et sådant forvaltningsselskab til at oplyse finansministeren om de ændringer, der skal indføres i disse dokumenter, og til at tilsende denne årsregnskaberne.

12 I henhold til artikel 63/7 i AR/CIR 1992 fastslås det, om de betingelser, der er fastsat i artikel 145/11 i CIR 1992, er opfyldt på grundlag af dokumenter, som forvaltningsselskabet fremsender til finansministeren senest en måned efter hvert fulde kalenderkvartal efter fondens godkendelse, hvori fondens situation på den sidste bankdag i hver måned i hvert kalenderkvartal beskrives detaljeret.

13 Artikel 63/8 i AR/CIR 1992 præciserer, under hvilke omstændigheder en godkendelse af en pensionskasse kan trækkes tilbage.

Den administrative procedure

14 Ved åbningsskrivelse af 18. oktober 2006 fremsendte Kommissionen en opfordring til Kongeriget Belgien om at fremsætte sine bemærkninger til foreneligheden af visse bestemmelser i den belgiske lovgivning på området for skattenedsættelser for betalinger foretaget i forbindelse med pensionsopsparing med EF-traktaten og aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 (EFT 1994 L 1, s. 3). Denne medlemsstat besvarede skrivelsen den 8. februar 2007.

15 Den 22. marts 2010 sendte Kommissionen en begrundet udtalelse til Kongeriget Belgien, hvori den anførte, at Kongeriget Belgien havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF og 63 TEUF, samt artikel 31 og 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og opfordrede den til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder fra modtagelsen.

16 Da Kommissionen fandt, at Kongeriget Belgiens svar af 13. juli 2010 på den begrundede udtalelse var utilfredsstillende, har den anlagt nærværende sag.

Om søgsmålet

Parternes argumenter

17 Kommissionen har for det første anført, at forvaltningen af pensionskasser udgør en tjenesteydelse i artikel 56 TEUF's forstand. Den er af den opfattelse, at den omstændighed, at bidrag til disse pensionskasser kun giver ret til en skattenedsættelse, hvis de betales til finansielle institutioner, der er hjemmehørende i Belgien, hindrer den frie udveksling af tjenesteydelser for såvel de personer, som nævnte tjenesteydelse er rettet mod, som for de tjenesteydere, der ikke er hjemmehørende på det belgiske område.

18 For det andet henhører både indskud på en individuel eller kollektiv konto og betaling af livsforsikringspræmier under kapitalbevægelser i artikel 63 TEUF's forstand. Indrømmelsen af en skattenedsættelse udelukkende for de indskud og betalinger, der er foretaget til institutioner, der er hjemmehørende i Belgien, udgør en hindring for de frie kapitalbevægelser, for så vidt som de personer, der betaler indskud, og de belgiske forsikringstagere afholdes fra at betale beløb i forbindelse med pensionsopsparing til institutioner, der ikke er hjemmehørende på det belgiske område.

19 Ifølge Kommissionen kan nævnte hindringer ikke begrundes i nødvendigheden af at sikre sammenhængen i det belgiske skattesystem. I denne henseende er argumentet om, at de nationale regler er symmetriske, idet de udelukker beskatning af udbetalinger, såfremt de hermed forbundne indskud og præmiebetalinger ikke har givet anledning til en skattenedsættelse, allerede blevet afvist af Domstolen i dom af 30. januar 2007, Kommissionen mod Danmark (sag C-150/04, Sml. I, s. 1163).

20 Kommissionen finder endvidere, at Kongeriget Belgien ikke har opfyldt kravet om sammenhæng i skattemæssig henseende inden for rammerne af dobbeltbeskatningsoverenskomster indgået med andre medlemsstater, eftersom mange af disse tillægger den stat, hvor en pensionsmodtager er bosiddende, kompetencen til beskatning af pensioner og andre lignende indtægter. For overenskomster, der for de nævnte indtægter tillægger oprindelsesstaten denne kompetence, kan kravet om sammenhæng i skattemæssig henseende ikke begrunde de omhandlede hindringer, idet denne stat kan beskatte de udbetalinger, som den skattepligtige har ret til, selv hvis sidstnævnte bosætter sig i den anden stat, der er part i overenskomsten.

21 For så vidt angår en begrundelse, der er baseret på beskyttelsen af de borgere, som investerer i pensionsopsparing, er det Kommissionens opfattelse, at sikkerheden af de investerede midler kan sikres, uden at det er nødvendigt at kræve, at bidrag og præmier udelukkende betales til institutioner eller pensionskasser, der er hjemmehørende i Belgien, idet de forpligtelser, som er fastsat i den belgiske lovgivning om investering, godkendelse og rapportaflæggelse, ligeledes kan overholdes af finansielle institutioner, der er hjemmehørende i andre medlemsstater. Det vil ligeledes være muligt at kontrollere, om forpligtelsen til at aflægge rapport overholdes, såfremt fremlæggelsen af rapporter udgør en betingelse for at opnå eller opretholde den godkendelse, som en institution eller pensionskasse tildeles. Kongeriget Belgien kan i øvrigt påberåbe sig Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter (EFT L 336, s. 15), som ændret ved Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 (EFT L 76, s. 1, herefter »direktiv 77/799«), med henblik på at få oplysninger om den skattepligtige og med henblik på kontrol af den udenlandske finansielle institution.

22 Kongeriget Belgien har anerkendt, at den omhandlede belgiske pensionsopsparingsordning udgør en restriktion for både den frie udveksling af tjenesteydelser og de frie kapitalbevægelser. Det har dog gjort gældende, at en sådan restriktion kan begrundes i tvingende almene hensyn.

23 Kongeriget Belgien har herved for det første påberåbt sig den interne sammenhæng i skattesystemet og har gjort gældende, at den belgiske pensionsopsparingsordning er i overensstemmelse med domme af 28. januar 1992, Bachmann (sag C-204/90, Sml. I, s. 249) og Kommissionen mod Belgien (sag C-300/90, Sml. I, s. 305), hvori Domstolen bl.a. krævede, at der består en direkte sammenhæng mellem en skattemæssig fordel og en faktisk skattemæssig byrde. Mens pensionsudbetalinger således i princippet kan beskattes i medfør af artikel 34, stk. 1, nr. 3, i CIR 1992, er de derimod skattefritaget i medfør af samme lovs artikel 39, stk. 2, nr. 3, såfremt skattenedsættelsen i lovens artikel 145/1, nr. 5, ikke er blevet indrømmet for betalinger på pensionsopsparingskonti eller for forsikringsopsparingspræmier, hvilket vil være tilfældet, når nævnte konti og forsikringsopsparinger forvaltes af institutioner, der ikke er hjemmehørende i Belgien.

24 Kongeriget Belgien har endvidere anført, at det har bestræbt sig på at sikre den skattemæssige sammenhæng i forbindelse med dobbeltbeskatningsoverenskomster ved at tillægge oprindelsesstaten kompetencen til at beskatte pensioner og andre lignende indtægter, men medgiver, at det ikke er lykkedes for så vidt angår overenskomster, der er indgået med visse medlemsstater.

25 For det andet har Kongeriget Belgien påberåbt sig nødvendigheden af en effektiv skattekontrol. Kongeriget Belgien har på den ene side anført, at de belgiske skattemyndigheder kan udøve kontrol af indrømmelsen af skattenedsættelsen for betalinger, der er foretaget i forbindelse med pensionsopsparing, og sikre opkrævningen af den skat, der skyldes for det tildelte beløb, i medfør af bl.a. artikel 63/5 i AR/CIR 1992, som fastsætter de forpligtelser, der påhviler de finansielle institutioner og pensionskasser for så vidt angår oplysninger til skattemyndighederne vedrørende de attester, som udstedes til de skattepligtige.

26 Kongeriget Belgien har på den anden side påberåbt sig beskyttelsen af opsparingskundernes interesser med henblik på at sikre dem udbetalingen af den pension, som de har ret til. Nævnte beskyttelse er sikret ved artikel 145/11 i CIR 1992 og artikel 63/6-63/8 i AR/CIR 1992, som bl.a. foreskriver proceduren til godkendelse af pensionskasser, muligheden for at trække en sådan godkendelse tilbage og forpligtelser i forbindelse med investering og rapportaflæggelse. Nævnte medlemsstat er af den opfattelse, at de EU-retlige bestemmelser på området for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne fastsætter besværlige og lange procedurer, som således ikke sikrer, at de institutioner og pensionskasser, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, overholder disse forpligtelser.

Domstolens bemærkninger

27 Det følger af fast retspraksis, at selv om direkte beskatning henhører under medlemsstaternes kompetence, skal disse dog udøve denne under overholdelse af EU-retten (jf. dom af 25.10.2012, sag C-387/11, Kommissionen mod Belgien, EU:C:2012:670, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

Om tilsidesættelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 56 TEUF

28 Indledningsvis bemærkes, at ydelser, der leveres af finansielle institutioner og forsikringsselskaber på pensionsopsparingsområdet, herunder selskaber, der forvalter en godkendt pensionskasse, er tjenesteydelser i artikel 57 TEUF's forstand. Sådanne tjenesteydelser omfatter således ydelser, der normalt udføres mod en betaling, hvis væsentlige kendetegn består i, at den udgør den økonomiske modydelse for den pågældende tjenesteydelse (jf. dom af 3.10.2002, sag C-136/00, Danner, Sml. I, s. 8147, præmis 26).

29 Det bemærkes endvidere, at i lyset af og med henblik på at opnå formålene med det indre marked er artikel 56 TEUF til hinder for anvendelsen af alle nationale bestemmelser, som bevirker, at levering af tjenesteydelser i artikel 57 TEUF's forstand mellem medlemsstater bliver vanskeligere end levering af tjenesteydelser internt i en medlemsstat (jf. dommen i sagen Kommissionen mod Danmark, præmis 38, og dom af 6.6.2013, sag C-383/10, Kommissionen mod Belgien, EU:C:2013:364, præmis 42).

30 Kongeriget Belgien har i det foreliggende tilfælde ikke bestridt, at de omtvistede bestemmelser i CIR 1992 udgør en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser.

31 Den omstændighed, at bidrag, der er betalt i forbindelse med pensionsopsparing, kun giver ret til den skattenedsættelse, der er omhandlet i artikel 145/1, nr. 5, i CIR 1992, hvis de er betalt til finansielle institutioner, der er hjemmehørende i Belgien, bevirker således, at levering af tjenesteydelser mellem medlemsstater på pensionsopsparingsområdet bliver vanskeligere end levering af tjenesteydelser internt i Kongeriget Belgien. Denne pensionsopsparingsordning kan både afskrække belgiske skattepligtige fra at oprette en individuel eller kollektiv opsparingskonto eller en forsikringsopsparing i finansielle institutioner, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat end Kongeriget Belgien, og afskrække sidstnævnte fra at udbyde deres tjenesteydelser på det belgiske marked (jf. i denne retning Danner-dommen, præmis 31, og dom af 5.7.2007, sag C-522/04, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 5701, præmis 39).

32 Det følger imidlertid af fast retspraksis, at nationale foranstaltninger, der kan hæmme udøvelsen af de grundlæggende friheder, der er sikret ved EUF-traktaten, eller gøre udøvelsen heraf mindre tiltrækkende, dog kan tillades, såfremt de forfølger et formål af almen interesse, er egnede til at sikre virkeliggørelsen af dette og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilsigtede mål (jf. bl.a. dommen af 6.6.2013 i sagen Kommissionen mod Belgien, præmis 49 og den deri nævnte retspraksis).

33 Det tilkommer ifølge fast retspraksis de nationale myndigheder, som har indført en foranstaltning, der udgør en undtagelse til et EU-retligt princip, i hvert enkelt tilfælde at godtgøre, at nævnte betingelser er opfyldt. De hensyn, der kan påberåbes af en medlemsstat, skal ledsages af en analyse af egnetheden og forholdsmæssigheden af den foranstaltning, som medlemsstaten har truffet, såvel som præcise oplysninger til støtte for dens argumentation (jf. dom af 14.6.2012, sag C-542/09, Kommissionen mod Nederlandene, EU:C:2012:346, præmis 81 og den deri nævnte retspraksis).

34 Kongeriget Belgien har for det første påberåbt sig nødvendigheden af at bevare sammenhængen i det belgiske skattesystem og har herved henvist til symmetrien i den omtvistede ordning, som bestemmer, at pensionsopsparingsindtægter beskattes, når de betalinger, der er foretaget i forbindelse hermed, har givet anledning til en skattenedsættelse, men at de er skattefritaget, når en sådan nedsættelse ikke har fundet sted.

35 I denne forbindelse har Domstolen allerede anerkendt, at nødvendigheden af at bevare sammenhængen i en beskatningsordning kan begrunde en restriktion for udøvelsen af de frie bevægeligheder, der er sikret ved EUF-traktaten, men at denne nødvendighed kræver, at der består en direkte sammenhæng mellem en skattemæssig fordel og en modsvarende skattemæssig byrde (jf. i denne retning dommen i sagen Kommissionen mod Danmark, præmis 70, og dom af 4.7.2013, sag C-350/11, Argenta Sparbank, U:C:2013:447, præmis 41 og 42).

36 I det foreliggende tilfælde er det korrekt, at der består en direkte sammenhæng mellem den skattenedsættelse, som bidrag, der betales i forbindelse med pensionsopsparing, kan give ret til, og beskatningen af indtægterne herfra. I medfør af artikel 39, stk. 2, nr. 3, i CIR 1992 er pensioner, supplerende pensioner, renter, kapitaler, opsparinger og tilbagekøbsværdier således skattefritaget, såfremt de hidrører fra en opsparingskonto eller en aftale om forsikringsopsparing, for hvilke den skattenedsættelse, der er fastsat i samme lovs artikel 145/1, nr. 5, ikke er blevet indrømmet (jf. i denne retning Bachmann-dommen, præmis 21, og dommen af 28.1.1992 i sagen Kommissionen mod Belgien, præmis 14).

37 Som Domstolen imidlertid har fastslået i præmis 71 i dommen i sagen Kommissionen mod Danmark med hensyn til en ordning, der fastsatte en lignende sammenhæng mellem fradrag for bidrag til en pensionsordning og den modsvarende beskatning af udbetalingerne, består den faktor, som kan være til skade for sammenhængen i det omhandlede belgiske system, i, at den skattepligtige flytter sin bopæl mellem tidspunktet for betalingen af bidrag til en pensionsopsparing og tidspunktet for udbetalingen af indtægterne herfra, og ikke så meget i den omstændighed, at den finansielle institution, der forvalter pensionsopsparingen, er beliggende i en anden medlemsstat.

38 Såfremt en skattepligtig, som har oprettet en pensionsopsparing i en finansiel institution, der er hjemmehørende i Belgien, indrømmes en skattenedsættelse i forbindelse med bidrag, der er indbetalt på denne pensionsopsparing, og derefter, inden udbetalingerne af indtægterne af sidstnævnte forfalder, flytter sin bopæl til en anden medlemsstat, mister Kongeriget Belgien således kompetencen til at beskatte disse indtægter, i hvert fald hvis det har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den medlemsstat, hvortil den pågældende har flyttet sin bopæl, hvorefter pensioner og andre lignende indtægter kun beskattes i den stat, hvor modtageren heraf har sin bopæl (jf. i denne retning dommen i sagen Kommissionen mod Danmark, præmis 72).

39 Den omstændighed, at der oprettes en pensionsopsparing i en finansiel institution, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat end Kongeriget Belgien, kan derimod ikke i sig selv være til skade for sammenhængen i den omtvistede ordning. Der er således intet, der forhindrer nævnte medlemsstat i at udøve sin beskatningskompetence på pensionsopsparingsindtægter, der udbetales af en finansiel institution, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, til en skattepligtig, der fortsat har bopæl i Belgien på tidspunktet for udbetalingen af disse indtægter, som modsvarer bidrag, for hvilke der er blevet indrømmet en skattenedsættelse (jf. i denne retning dommen i sagen Kommissionen mod Danmark, præmis 73).

40 Den omtvistede ordning, der generelt udelukker muligheden for at indrømme en skattenedsættelse for bidrag, der indbetales på en pensionsopsparing, som forvaltes af en finansiel institution, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat end Kongeriget Belgien, kan følgelig ikke begrundes i nødvendigheden af at bevare sammenhængen i skattesystemet.

41 For det andet har Kongeriget Belgien begrundet den omhandlede ordning under henvisning til nødvendigheden af en effektiv skattekontrol.

42 I denne forbindelse fremgår det af fast retspraksis, at nødvendigheden af at sikre en effektiv skattekontrol kan begrunde en restriktion af de grundlæggende friheder (dommen af 6.6.2013 i sagen Kommissionen mod Belgien, præmis 51).

43 Det bemærkes, at en medlemsstat kan påberåbe sig direktiv 77/799 med henblik på fra de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat at fremskaffe alle oplysninger, der er nødvendige for at sætte den i stand til at foretage en korrekt ansættelse af størrelsen af de skatter, der er omfattet af direktivet (jf. dom af 19.11.2009, sag C-540/07, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 10983, præmis 60).

44 Der er desuden intet til hinder for, at de belgiske skattemyndigheder afkræver den skattepligtige de beviser, som de finder nødvendige for at foretage en korrekt ansættelse af de pågældende skatter, og i givet fald afslår en anmodet skattenedsættelse, hvis sådanne beviser ikke fremlægges (jf. i denne retning dom af 11.10.2007, sag C-451/05, ELISA, Sml. I, s. 8251, præmis 95, og dommen af 6.6.2013 i sagen Kommissionen mod Belgien, præmis 54).

45 Under disse omstændigheder kan det ikke tages til følge, at nødvendigheden af en effektiv skattekontrol kan begrunde den omhandlede ordning.

46 Kongeriget Belgien kan i øvrigt ikke med rette påberåbe sig beskyttelsen af opsparingskundernes interesser med henblik på at sikre dem de pensionsudbetalinger, som de har ret til, inden for rammerne af formålet om at sikre en effektiv skattekontrol, da en sådan kontrol tager sigte på at bekæmpe skattesvig (jf. analogt dom af 13.3.2008, sag C-248/06, Kommissionen mod Spanien, præmis 34, og af 5.7.2012, sag C-318/10, SIAT, EU:C:2012:415, præmis 44), og ikke på at beskytte den skattepligtige.

47 For så vidt som en sådan beskyttelse kan antages at henhøre under det tvingende hensyn af almen interesse, som består i forbrugerbeskyttelse, bemærkes, at Kongeriget Belgien ikke har godtgjort, at de omhandlede bestemmelser ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre virkeliggørelsen af det påberåbte formål.

48 I denne forbindelse har Kongeriget Belgien ikke i sit svarskrift påvist, at der ikke findes andre måder at beskytte forbrugerne på, end ved generelt at udelukke enhver betaling til institutioner, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, eller pensionskasser, der forvaltes fra andre medlemsstater, fra retten til skattenedsættelser for pensionsopsparing.

49 Under disse omstændigheder kan en begrundelse vedrørende beskyttelse af de skattepligtige ikke tages til følge.

50 Det følger af de ovenstående betragtninger, at den hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser, som den omhandlede ordning indebærer, ikke kan begrundes i de formål, som Kongeriget Belgien har gjort gældende.

Om tilsidesættelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 63 TEUF

51 Da EUF-traktatens bestemmelser om den frie udveksling af tjenesteydelser er til hinder for den omtvistede ordning, er det ufornødent at foretage en særskilt prøvelse heraf i lyset af artikel 63 TEUF vedrørende de frie kapitalbevægelser (jf. i denne retning dommen i sagen Kommissionen mod Danmark, præmis 76, og dommen af 6.6.2013 i sagen Kommissionen mod Belgien, præmis 74).

52 Det må følgelig fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF, idet det har vedtaget og opretholdt en skattenedsættelse for bidrag, der betales i forbindelse med pensionsopsparing, for så vidt som nedsættelsen kun finder anvendelse på betalinger til institutioner og pensionskasser, der er hjemmehørende i Belgien.

Sagens omkostninger

53 Ifølge artikel 138, stk. 1, i Domstolens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger, og da Kongeriget Belgien har tabt sagen, bør det pålægges Kongeriget Belgien at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Tiende Afdeling):

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF, idet det har vedtaget og opretholdt en skattenedsættelse for bidrag, der betales i forbindelse med pensionsopsparing, for så vidt som nedsættelsen kun finder anvendelse på betalinger til institutioner og pensionskasser, der er hjemmehørende i Belgien.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

Underskrifter